

тель-тъ трѣба да хвали Ёстѣя-та, а ко и да сж добры.

Не трѣба ди пійме преди по-горни-тъ си едно-трапезници, нито чяшж-тж си да пълнимъ по-много, отъ колкото можемъ да пійме съкы пять отсѣнь ако не е противъ обичая да имаме от-предъ си чяшж-тж съ останало-то въ ветж вино.

Никога не трѣба де пійме като имаме кжшей въ уста-та си, нито толкова лакомо, дѣто да се задаваме, или да сж излива вино-то отъ уста-та ны; но и преди и подирь питіе-то да отриваме усны-тъ си съ кърпж-тж що имаме напредѣ си.

Въ време-то на трапезж тж не трѣба да се чешемъ ю глава-та, нито да плюйме или храчимъ, и, ако е възможно, да не кашлемъ, нито да се сѣкнемъ. Ако ли се твърдѣ принудимъ отъ нужда, тогава да са обръщаме назадъ съ вниманье дѣто носова-та ны кърпа да не допре трапезжж-тж или приржчника.

Само устны-тъ трѣба да отриваме съ приржчника, а не и очи-тъ или лице-то; но потребно е и да гледаме да не капне отгорѣ му вино, или поливка, или друго, което може да го дамгоса. За това нито прѣсти-тъ, кога сж умацани, трѣба да гы бършимъ съ него, но съ едно кжсче хлѣбъ, което сетнѣ да слагаме на талержж-тж.

На трапезжж-тж никога не трѣба да споменуваме замыслены (меланхолическы) работы, а най-вече